

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.891 van 27 januari 2000
in de zaak A. 89.040/XII-2401.**

In zake : Guido HUYGENS,
die woonplaats kiest bij
advocaten L. WILLE en G. BAELDE,
kantoor houdende te OUDENBURG,
Eernegemstraat 1, bus 2

tegen :

het Gemeenschapsonderwijs.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guido HUYGENS op 19 januari 2000 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van "het voorstel van het hoofd van bestuur inzake de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, met name de beslissing van de administrateur-generaal van het gemeenschapsonderwijs" van 22 december 1999;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brief van 20 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 januari 2000, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. WILLE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. Verzoeker, vast benoemd directeur MS Poperinge sinds 1 januari 1995, wordt op 24 november 1999 gehoord over het voornemen van de administrateur-generaal van het Gemeenschapsonderwijs een voorstel te doen hem ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.

1.2. Op 22 december 1999 beslist de administrateur-generaal van het Gemeenschapsonderwijs effectief het voorstel te doen verzoeker ter beschikking te stellen.

Door het feit van de betekening van dit voorstel aan verzoeker, is hij krachtens artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 164 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, voorlopig ontheven van zijn ambtsbevoegdheid, d.i. tot over het voorstel definitief is beslist.

1.3. Verzoeker tekent op 4 januari 2000 beroep aan tegen het voorstel bij de raad van beroep, die

normaal binnen een termijn van drie maanden een gemotiveerd advies moet geven.

1.4. Op 5 januari 2000 ontvangt verzoeker een verslag van de hoorzitting met de vraag zijn opmerkingen te laten kennen.

1.5. Bij brief van 18 januari 2000 wordt verzoeker medegedeeld dat "de behandeling van (het beroep) nog wel enige tijd op zich (kan) laten wachten aangezien door de minister een nieuw mandaat moet verleend worden aan de bevoegde Raad van Beroep";

2. Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste en de derde voorwaarde betreft, dat verzoeker het volgende aanvoert :

"B. Moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voor verzoeker en daaruitvolgende dringend noodzakelijkheid

Het is duidelijk dat verzoeker door dit voorstel tot terbeschikkingstelling en het verloop van de niet schorsende beroepsprocedure ernstig geschaad wordt in zijn persoonlijke leven.

Niet alleen wordt hij **onmiddellijk ter beschikking** gesteld, wat op zich in casu reeds een ongefundeerde en onredelijke maatregel is, maar bovendien is deze maatregel **niet schorsend**.

Daarbovenop heeft verzoeker geen rechtszekerheid wanneer het beroep zal worden uitgesproken, gelet op stuk 4. De **Raad van beroep is immers nog niet in werking en hangt nog af van een beslissing van de minister.**

Voor verzoeker is deze maatregel des te erger, gezien hij kans maakte om in de nieuwe scholengroep aangesteld te worden als administratief directeur en waarbij hij dan afstand zou doen van zijn functie als schooldirecteur. De vergaderingen daaromtrent zijn reeds gevoerd en verzoeker zal een nieuwe functie als directeur krijgen. Ook in de beslissing van administrateur Wellens - die hierin werd bijgestaan door Dhr. Boels, die de vergadering bijwoonde - werd precies daarom reeds een paragraaf ingevoegd, die volledig strijdig is met de procedure (zie p. 42, 8° paragraaf.)

Door de beslissing van Dhr. Wellens wordt verzoeker daar volledig in gefnuikt.";

2.2.1. Overwegende dat artikel 82, e, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs (hierna: rechtspositiedecreet) bepaalt dat het personeelslid onder de door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden, zonder opzegging, ter beschikking kan worden gesteld wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst; dat luidens artikel 74 van het rechtspositiedecreet terbeschikkingstelling een van de administratieve standen is waarin de personeelsleden zich geheel of gedeeltelijk kunnen bevinden; dat krachtens artikel 60 van het rechtspositiedecreet - dat onder het hoofdstuk VII i.v.m. de maatregelen van orde ressorteert - de regering de nadere regelen bepaalt van de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst en dat in afwachting dat de regering hieraan uitvoering verleent, de op 1 april 1991 bestaande reglementering van kracht blijft; dat die reglementering opgenomen is in het koninklijk besluit van 18 januari 1974, meer bepaald in hoofdstuk II van dat besluit waarvan artikel 5 luidt als volgt :

"De terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst moet voorafgegaan worden door een voorstel, opgemaakt door het hoofd van het bestuur waaronder de instelling ressorteert.

Dit voorstel wordt medegedeeld aan het personeelslid, dat in beroep kan gaan bij de bevoegde raad van beroep binnen een termijn van tien dagen, zoals bepaald in artikel 144 van het voormeld koninklijk

besluit van 22 maart 1969. De raad van beroep deelt de minister zijn gemotiveerd advies mede binnen een termijn van drie maanden. Gedurende de procedure wordt het personeelslid van zijn ambtsbevoegdheid ontheven.

Heeft de betrokkene binnen de gestelde termijn geen beroep aangetekend, dan wordt het voorstel rechtstreeks doorgestuurd naar de minister.";

2.2.2. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst een ordemaatregel is, d.w.z. een maatregel genomen in het belang van de dienst, niet om het betrokken personeelslid te sanctioneren voor schuldig gedrag; dat dit in artikel 57 van het rechtspositiedecreet wordt bevestigd; dat reeds in het arrest ZEIPPEN, nr. 12.082 van 1 december 1966, de Raad van State de stelling heeft ingenomen dat disponibiliteit wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst uit zichzelf niet het kenmerk van een tuchtmaatregel vertoont; dat de Raad in het arrest DEHOVE, nr. 20.665 van 23 oktober 1980, heeft vastgesteld dat het voorstel tot terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst op zich niet vatbaar is voor annulatieberoep omdat het slechts om een voorbereidende handeling gaat; dat verzoeker dus niet ontvankelijk het voorstel tot terbeschikkingstelling kan aanvechten in de mate dat het om een voorbereidende handeling met het oog op een nog te nemen beslissing over de terbeschikkingstelling gaat; dat een volgende vraag dan is of verzoeker het voorstel ontvankelijk bestrijdt in de mate dat het automatisch tot gevolg heeft dat hij uit zijn ambtsbevoegdheid wordt ontheven; dat zoals de beslissing tot terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, ook de eraan voorafgaande voorlopige maatregel van ambtsontheffing gedurende de procedure ex artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 18 januari 1974, in principe een ordemaatregel is; dat door het mededelen aan de betrokkene van een voorstel tot terbeschikkingstelling hij van zijn

ambtsbevoegdheid ontheven wordt in afwachting van een definitieve beslissing en een dergelijke voorlopige maatregel van inwendige orde, die bewarend van aard is en uitsluitend is bedoeld in het belang van de dienst, op zich geen aantasting inhoudt van de reputatie en de goede naam van verzoeker; dat vanwege haar uiteraard tijdelijk karakter en niet-tuchtrechtelijke aard een ontheffing van ambtsbevoegdheid in beginsel geen nadeel kan veroorzaken dat niet naar behoren hersteld kan worden door een vernietigingsarrest; dat het uitzonderlijk anders zou kunnen zijn wanneer gegevens eigen aan de zaak van het tegendeel zouden doen blijken; dat dit hier niet het geval is;

Overwegende dat waar verzoeker zonder nadere precisering aanvoert dat hij door de bestreden beslissing ernstig geschaad wordt in zijn persoonlijk leven, het gelet op wat in de voorgaande alinea is uiteengezet niet om een moeilijk te herstellen nadeel gaat dat slechts efficiënt met een schorsing kan worden verhinderd; dat anders dan verzoeker in zijn uiteenzetting over het nadeel voorhoudt, hij niet onmiddellijk ter beschikking gesteld wordt, maar tijdelijk van zijn ambtsbevoegdheid ontheven wordt; dat waar verzoeker zich op de rechtszekerheid beroept, dit verband houdt met de duur van die automatische ontheffing van zijn ambtsbevoegdheid, die, zoals hiervoor is gebleken, hem in principe geen moeilijk te herstellen nadeel berokkent, zeker voor zover het tijdelijk karakter ervan wordt gerespecteerd; dat uit de van toepassing zijnde reglementering volgt dat die tijdelijke toestand slechts enige maanden mag duren; dat het feit dat nog een ministerieel ingrijpen nodig is om het tijdig optreden van de raad van beroep te verzekeren, niet toelaat nu reeds ervan uit te gaan dat niet tijdig over het voorstel tot terbeschikkingstelling zal worden beslist; dat waar verzoeker stelt dat de maatregel zijn kansen fnuikt om tot administratief directeur benoemd te

worden, dit alleszins los staat van de ontheffing van zijn ambtsbevoegdheid ex artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 18 januari 1974, vermits dit automatisch gevolg op zich geen aantasting inhoudt van de reputatie en de goede naam van verzoeker; dat niet voldaan is aan de derde voorwaarde;

2.3. Overwegende, subsidiair, dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet specifiek verantwoordt waarom hij gebruik maakt van de procedure uiterst dringende noodzakelijkheid en waarom een gewone schorsing hem geen soelaas zou kunnen bieden; dat niet voldaan is aan de eerste voorwaarde;

2.4. Overwegende dat niet voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zevenentwintig januari 2000, door :

de H. J. BAERT,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. S. DOMS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BAERT.